

[Ingerlise Koefoed]

vi efterlyser en vilje hos de radikale til også at strække sig bare et lille stykke længere i den rigtige retning, end de hidtil har været tilbøjelige til. Vi opfordrer dem faktisk til nu at vælge side, til at vælge lønarbejdernes – eller lønmodtagernes, hedder det vel, når jeg taler til de radikale – fremfor arbejdsgiversiden og til at opgive deres tragiske kamp for at overbevise sig selv og socialdemokratiet om, at alle andre flertal end SF, socialdemokratiet og de radikale er at foretrække. Vi opfordrer også regeringen til at stå fast på, at beskæftigelsen er den vigtigste forudsætning for en bedre balance og en anden virkelighed for de mange mennesker, som i dag føler sig overflødige og svigtede af politikerne.

Vi opfordrer de radikale til at vælge side. Det samme opfordrer vi regeringen til at gøre, ikke bare i teorien, men også i den daglige hverdag her i folketinget. Det nytter jo ikke så meget, at man f.eks. gerne vil udbygge EFG-uddannelserne, hvis man samtidig tager skridt tilbage mod mesterlæren. Det nytter ikke så meget, at man går ind for decentralisering, hvis man samtidig med barske henstillinger tvinger kommunerne til at holde sig inden for ganske snævre rammer. Det nytter ikke så meget, at man gerne vil have flere arbejdspladser, hvis man ikke i sidste ende vil kræve af arbejdsgiverne, at de skaffer de arbejdspladser. Og det nytter altså ikke, at man skriver i sit handlingsprogram, at reallønnen skal fastholdes, hvis man ved den første den bedste lejlighed laver indgreb over for dyrtidsportioner. Vi efterlyser konsekvens, fastholden af målsætning og åbne drøftelser om den kommende tids politik.

Formanden:

Hr. Bertel Haarder har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Ja, hr. formand, jeg skulle bare hente min Bibel!

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Den kan hr. Bertel Haarder sikkert også få brug for senere på dagen.

»There is something rotten in the state of Denmark«. Det er et udmærket udtryk, og det er egentlig meget betegnende for udviklingen. Man kan nøje pege på, hvor det rådne eksisterer, det er nemt at definere, når man står på denne talerstol. Det ligger ikke så langt væk – til venstre for mig. Det rådne i det danske samfundssystem er opbygget og opelsket af socialdemokratiet, og det er nærmere specificeret igennem de sidste år af skiftende regeringer under ledelse af statsminister Anker Jørgensen.

Når man hører på hr. Camres tale her i dag, så kan man forholdsvis nemt definere talen på denne måde: kære venner, det går ad h til, men det skal I ikke være kede af, for regeringen har fuld kontrol med den negative udvikling. Det er en klar måde, og det giver klarhed omkring regeringens politik. Vi ved udmærket godt, at 300.000 arbejdsløse ikke er nok, men om det bliver 350.000, hvad betyder det? Vi ved godt, at vi får 4 dyrtidsportioner i indeværende år, men hvad betyder det? Ikke ét ord om, at vi 2 gange inden for de seneste år har lavet om på dyrtidsreguleringen således, at skulle vi have regnet i gamle dyrtidsportioner, havde der været 16 dyrtidsportioner i 1982. Man laver det om, og det varer ikke længe, før der kommer ny meddelelse fra regeringen om, at nu skal vi altså til at regne dyrtidsportionerne om igen, således at der i 1983 kun forfalder 2, hvor der ellers ville komme til at forfalde 8.

Regeringens oplæg til folketinget er absolut ikke uden visioner, det må man sige. Regeringen har en klar målsætning med den politik, den lægger frem, og det er så hurtigt som muligt at få dansk erhvervsliv helt ned på knæ, således at man kan komme med sine store fonde og styre den fremtidige udvikling i dansk erhvervsliv. Nu kender vi ikke så meget til, hvordan det går på regeringsbladet Aktuelt, men vi ved dog så meget, at det hvert evig eneste år må sige: SS – slip slanterne til socialdemokratiet når det ikke kan få økonomien til at hænge sammen. Og sådan har vi jo set mange andre socialdemokratiske erhvervsprojekter. Én ting er sikker for dem alle: de giver et drønende under-skud.

Hvis det er således, at de visioner, regeringen har lagt for dagen, om en snigende, men sikker socialisering af det danske samfund, får lov til at fortsætte, så varer det ikke læn-